

ved Hjælp af en Prorogation bringe Sagen til Afgjørelse med Rigsdagen.

Beskyldning: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig med Hensyn til det Spørgsmaal, som egentlig foreligger, om det nærværende Forslag til en Adresse skal gaae over til anden Behandling, idet jeg i saa Henseende maa gjøre opmærksom paa, at Ministeriet har udtalt, at det ønsker at styre Staten i Overensstemmelse med Rigsdagen, at der i denne Forsamling flere Gange er udtalt den Klogskab og den Dygtighed, som findes hos den meget ærede Premierminister, men at det forekommer mig, at der imellem disse to Sætninger finder en Uoverensstemmelse Sted, og det, der har vaakt Betænkelighed hos mig, det er en Handling af selve den meget ærede Premierminister, den første Handling, som den meget ærede Premierminister har gjort, nemlig den, at danne sit Ministerium. Det er jo klart for den ærede Premierminister, at den Stilling, som Ministeriet maatte indtage lige overfor Rigsdagen, vilde være af største Vanskelighed. Det var altsaa klart for ham, at de Handlinger, han foretog, maatte, om muligt, være i Overensstemmelse med Rigsdagens Anskuelse, eller at der dog ialtfald maatte undgaaes saadanne Handlinger, som ikke stemte med de Anskuelse, der vare udtalte i Rigsdagen. Den Handling altsaa, som var den første, Ministeriets Dannelselse, Valget af Ministrene, maatte, om muligt, være i Overensstemmelse med Rigsdagens Anskuelse, eller idetmindste maatte Personlighederne ikke vække Anstød i selve Rigsdagen. Nu er det dog bekjendt, at den Mand, som for Diebliffet er i Besiddelse af Krigsministeriet, den meget ærede Krigsminister, ikke var i Besiddelse af Rigsdagens Tillid for sin Beshyrelse af Ministeriet. Jeg indlader mig ikke paa, hvorvidt denne Anskuelse er rigtig eller ikke; jeg fremsætter det blot som et Factum, der er anerkjendt. Den meget ærede Krigsminister var ikke i Besiddelse af Rigsdagens Tillid; men desuagtet har den meget ærede Premierminister optaget Krigsministeren i Ministeriet. Der er ikke fra Ministeriets Side oplyst Grunden, hvorfor det er skeet. Skal jeg altsaa antage, at det er et Bevis paa den politiske Klogskab hos den meget ærede

Premierminister, da forekommer det mig, at det ikke kan være for at vise Rigsdagen, at Ministeriet ønskede at handle i Overensstemmelse med Rigsdagen. - Der har Intet været til Hinder for nærmere at oplyse denne enkelte Handling af Ministeriet. Jeg seer derfor ikke, at Ministeriet har gjort sig Umage for at handle i Overensstemmelse med Rigsdagen. Det vil erindres, at ved den Forespørgsel, som den ærede Viceformand stillede her, efterat den kongelige Kundgjørelse af 28de Januar var fremkommen, der gik den ærede Viceformand ud fra den Tanke, at det, der havde vaakt Frygt og Uengsteligthed i Gemytterne, var, at man ikke vidste, om Grundloven vilde blive urokket i sine væsentligste Bestemmelser. I denne Anledning fik man en Udtalelse fra det ærede Ministerium. Det blev udtalt, at ingen Forandring vilde blive foretaget uden i Overensstemmelse med § 100 i Grundloven. Det er i mine Tanker en høist mærkelig Erklæring. Den ærede Premierminister gik i dette Svar, saavidt jeg kan opfatte det, ud fra, at Rigsdagen forudsatte om Ministeriet, at det paa voldelig Maade vilde forandre Grundloven; thi ellers seer jeg ikke, hvorledes det ærede Ministerium kunde komme til at erklære, at Grundloven ikke vilde blive forandret uden paa grundlovmæssig Maade. Thi deri kunde dog ikke ligge nogen Beroligelse for Rigsdagen, med mindre man havde næret en Frygt i denne Henseende. Det forekommer mig derfor, at denne Erklæring fra Ministeriet, som forudsætter en saa liden Tillid fra Rigsdagens Side imod Ministeriet, ikke kunde bidrage til at vække Tillid til Ministeriet. Det vil erindres, at under denne Forhandling afgav den meget ærede Indenrigsminister en Erklæring, som vakte en høj Grad af Opmærksomhed, en meget stor Sensation her i denne ærede Forsamling. Denne Erklæring er ikke senere tilbagekaldt eller forandret. Den gav Anledning til et høist mærkeligt Svar af en æret Rigsdagsmand, som sidder bagved mig (Ungsøgaard). Den var ikke stiftet til at vække Tillid hos Rigsdagen til Ministeriet; men desuagtet er Intet skeet fra Ministeriets Side for at oplyse, at der ikke var Grund til at have mindre Tillid til Ministeriet, uagtet denne Erklæ-